

Forslaget til Beslutning sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Forslaget til Beslutning af Rigsdagen
(se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 76 Stemmer.

Formanden: Da der nu er vedtaget en enslydende Beslutning af begge Ting, vil der blive givet Finansministeren Meddelelse herom.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Nationalbankens Oktroj.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1510, Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 703).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (N. Neergaard): Der er, med Undtagelse af et enkelt Punkt af ikke principiel Natur, naaet Enighed om at give Lovforslaget en Affattelse, som imødekommer de Krav, den ekstraordinære Situation har stillet og endnu i nogen Tid vil stille til Nationalbanken, og jeg anser det da for overflødig at komme tilbage til en Drøftelse af de principielle Modsætninger med Hensyn til Reglerne for Dækningen af Nationalbankens Sedler, som vi var saa udførligt inde paa ved første Behandling. Forholdet var det, at en Del af Udvalgets Medlemmer havde kunnet stemme for Regeringsforslaget, i hvert Fald med nogle mindre Ændringer, men at andre Medlemmer, og deriblandt jeg, ikke kunde gøre dette, men ønskede Ændringer, som paa de væsentligste Punkter imødekom de principielle Betæneligheder, vi havde fremført imod at slappe Dækningsreglerne saa meget, som det var sket i Regeringsforslaget. Men da vi alle mødtes i Ønsket

om, at en Lov af en saa gennemgribende Betydning for hele vort økonomiske Liv som denne netop under den nuværende Situation burde gennemføres i Enighed, lempede vi os efter hinanden, og under fortsatte Forhandlinger, dels i Udvalget og dels mellem Udvalget og Regeringen og Nationalbanken, er vi naaet til det Resultat, som er udtrykt i det Ændringsforslag, hele Udvalget har stillet, og ved hvilket der gives Lovforslaget en anden Affattelse. Et Hovedpunkt i Overenskomsten er, at Loven gøres midlertidig. I Stedet for under de nuværende abnorme Forhold at vedtage en Ændring i Oktrojen, som skulde gælde for hele den Tid, Oktrojen har Gyldighed, altsaa indtil 1938, er vi enedes om at vedtage en Ændring for det kortere Aaremaal, vi nogenlunde kan overse, og i hvilket de særlige Forhold, som Krigen har skabt, kan antages at gøre sig gældende. Naturligvis kunde der være Tvivl om, hvor langt dette Aaremaal skulde være, og jeg for mit Vedkommende ønskede det saa kort som muligt, men dog ikke kortere, end at Banken med nogenlunde Tryghed kan træffe sine Dispositioner paa det givne Grundlag. Vi har da foreslaaet at give Loven Gyldighed indtil 1. Januar 1920, altsaa i en Periode af ca. $4\frac{3}{4}$ Aar, med hvilken Varighed Banken har ment, om saa skulde være, at kunne nøjes. Efter den Tid vender vi saa tilbage til Oktrojen af 1907, medmindre Lovgivningsmagten og Nationalbanken enes om midlertidigt eller endeligt at ændre denne Oktroj. Skulde man til den Tid ønske en saadan Ændring, vil man kunne træffe sine Bestemmelser under Hensyn til de under Krigssituationen gjorde Erfaringer og med de til den Tid maaske meget forandrede Forhold for Øje.

Af de reelle Ændringer, som de af Regeringen foreslaaede Dækningsregler er undergaaet, er den væsentligste ubetinget den, at man gør den „Metalfond“, af hvilken Seddeludstedelsens Højdemaal skal afhænge, til en virkelig Metalfond, det vil sige, en Fond, der kun bestaar af Guld og af den i Landet gældende Skillemonnt. Allerede før 1907 var man kommet ind paa at henregne ogsaa andre Værdier end egentligt Metal til Metalfonden. Man havde da ladet den omfatte ogsaa rentefri Tilgodehavender paa Anfordring paa Sveriges Rigsbank, Norges Bank og den tyske Reichsbank, og efter Regeringsforslaget vilde man være kommet endnu